

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Strong Charon – Soluções de Segurança S.A./2045 – Empresa de Segurança S.A., FL

(Sprawa C-675/21 ⁽¹⁾, Strong Charon)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Przejęcie przedsiębiorstw – Ochrona praw pracowniczych – Dyrektywa 2001/23/WE – Zakres stosowania – Odmowa uznania przez przejmującego przejęcia umowy o pracę – Pojęcie „przejęcia” – Pojęcie „jednostki gospodarczej” – Brak stosunku umownego między zbywającym a przejmującym]

(2023/C 127/13)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Strong Charon – Soluções de Segurança S.A.

Druga strona postępowania kasacyjnego: 2045 – Empresa de Segurança S.A., FL

Sentencja

1) Dyrektywę Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów

należy interpretować w ten sposób, że:

brak stosunku umownego między zbywającym a przejmującym przedsiębiorstwo lub zakład lub część przedsiębiorstwa lub zakładu nie ma wpływu na wykazanie istnienia przejęcia w rozumieniu tej dyrektywy.

2) Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy 2001/23

należy interpretować w ten sposób, że:

zakresem stosowania tej dyrektywy nie może być objęta sytuacja, w której przedsiębiorstwo świadczące usługi, które na potrzeby jednego ze swoich klientów przydzieliło do tego ostatniego zespół złożony z określonej liczby pracowników, zostaje przez tego klienta zastąpione, w celu świadczenia takich samych usług, przez nowe przedsiębiorstwo świadczące usługi, przy czym – po pierwsze – to ostatnie przedsiębiorstwo przejmuje jedynie bardzo ograniczoną liczbę pracowników wchodzących w skład tego zespołu, zaś przejęci pracownicy nie dysponują szczególnymi umiejętnościami i szczególną wiedzą niezbędnymi do świadczenia usług na rzecz owego klienta, a – po drugie – nowy usługodawca nie przejmuje składników materialnych lub niematerialnych, które byłyby konieczne do zachowania ciągłości tych usług.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 4.4.2022.